

Specvlvm Privilegiorum Regularivm In Commvni

Pedro <de los Angeles>

Coloniæ Agrippinæ, 1681

§. V. Qualiter Regulares unire poßint duo, aut plura Monasteria, unum alteri incorporare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61715](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61715)

nec fundamenta illius remanserint: nam tunc Episcopi licentia requiritur ad ejus erectionem, ob decretum Concilii Tridentini, quia sic ædificatio reputatur nova; non tamen vocandi sunt de necessitate alii Religiosi, aut consensus eorum expectandus; cum damnum, aut præjudicium, quod illis sit non sit novum, sed jam antiquum. Si tamen penitus eversum Monasterium non fuerit, quia videlicet ejus fundamenta remanent, cum non sit nova ædificatio, sed veteris reparatio, nec Ordinarii licentia requiritur. *Cespedes disp. 10. & 13. nu. 3 Pelliz. num. 91.*

Nec autem Monasterium sponte relicto resumatur, requiruntur dictæ solemnitates.

148. Quæritur autem modò, quando Monasterium sponte à Religiosis relinquatur, & postea volunt ipsimet regulares recuperare, quid juris? affirmant in tali casu requiri solemnitates assignatas in Tridentino, & Constitutionibus Clementis VIII. Gregorii XV. & Urbani VIII. nimirum ut licentia obtineatur Ordinarii, & habeatur consensus aliarum Religionum; eò, quòd in ista reassumptione monasterii militet eadem ratio, ac in ejus nova erectione. *Cespedes disputat. 7. Cherubin. in compend. Bullar. in Clement. VIII. Constitut. 99. Peyrin. tom. 2. privileg. Minimor. in constitut. 6. Gregorii XV. num. 2. Pellizzar. supra num. 91. § Qui tamen oppositum tenet eadem sectione secunda, num. 108. versu, At difficultas, cum Lezana verbo Monasteria, num. 46. Rodriguez quest. 49. art. 9. Miranda citat. quest. 33. art. 5. conclus. 1. Et merito: quia illud non est novum, sed antiquum monasterium: & de-*

creta supradicta de novis loquuntur erectionibus monasteriorum, in quorum erectione prima, superatum est illud incommodum, quod aliis ex tali recuperatione sequi poterat, ita ut jam non sit incommodum, aut detrimentum novum, sed antiquum, Nisi fortè ex tali erectione aliis contingat detrimentum supervenire novum præter id, quod antiquitus erat: quia tunc necessarium erit servare dictas solemnitates, eo quòd in tali casu militet eadem ratio, & intentio Summorum Pontificum.

§. V.

Qualiter Regulares unire possint duo, aut plura Monasteria, & unum alteri incorporare.

149. **C**um ob tenuitatem reddituum, vel eleemosynarum defectum, vel certè temporum inopiam, non possunt in monasteriis aliis quibus commodè, & Religiosè Regulares vitam transigere, diversa Pontifices concessere privilegia Prælati, ut unum alteri unire possint, & redditus, bona, ac proventus unius ad aliud transferre, extat ad hoc privilegium Joannis XXIII. concessum Cisterciensibus Abbatibus in Capitulo Generali Congregatis. Quod refert Rodriguez in Bullar. tom. 1. Joan. XXIII. Bull. & Joannis à Cruce de privileg. Regul. lib. 2. & est, ut asserunt, tenoris sequentis: *Ut quæcumque Monasteria dicti Ordinis, tam Mo-*

Privilegia concessa Regularibus, ut unum alteri possint incorporare.

nachorum, quam etiam Monialium, quorum facultates, fructus, & proventus non sufficiunt ad sustentationem tot Regularium Personarum in eisdem Monasteriis, quot in eis pro augmento Divini cultus, ac Missarum, & alius Divinis officii celebrandis secundum ejusdem Ordinis statuta requiruntur, alius Monasteriis Religionis, & Ordinis praedictorum pro commodiori sustentatione degentium in eisdem, & quando pro statu, & quiete hujusmodi personarum id noveritis expedire, cum omnibus juribus, & pertinentiis suis, unum videlicet, alteri Monachorum, & aliud alteri Monialium Monasteriis ejusdem Ordinis. Diocessari loci, aut cujuscumque alterius super hoc licentia minime requisita, liberè, & licitè valeatis incorporare, non obstantibus, &c. Simile huic est privilegium Pii II. concessum Priori Conventus Vallisoleitani, quod refert Rodriguez in Bull. in Pio II. Bulla 10. & Pey. in. rom. 1. privileg. Minor. in Constitut. 2. Julii II. n. 80. quae ita habet: Duo vel tria Monasteria sive domus dicti Ordinis, in quibus propter exiguitatem fructuum, reddituum, vel proventuum, tres, vel quatuor Monachi sustentari nequeunt; abbatum, & Praelatorum dictorum Monasteriorum, expresso ad id interveniente consensu uniuersali, annectendi, & incorporandi, ac in aliquo ipsorum Monasteriorum, sive domorum, Monachos usque ad numerum duodecim constituendi, & deputandi. .... necnon fructus & proventus, ac redditus praedictorum omnium Monasteriorum, ut praemittitur uniuersalium, quos pro expressis haberi volumus pro sustentatione Monachorum, in magis accommodis domibus, & Monasteriis commorantium

deputandi, plenam, & liberam tenore praesentium concedimus facultatem, non obstantibus, &c.

150. Etiam Urbanus VIII. Bulla supra relata n. 146. facultatem concessit Generalibus Minorum Conuentualium, & Minorum supprimendi, & extinguendi Conuentus tenues, & pauperes; & eorum bona, & onera in alios Conuentus transferendi. Et Innocentius VIII. concessit Praedicatoribus, quod Conuentus non valens sustentare octo religiosos, possit alteri incorporari per Vicarium Congregationis, seu Provincialem cum Diffinitoribus; dummodo hoc sine scandalo fiat, & in Ecclesia loci incorporari non cesset cultus Divinus. Alia diversa privilegia refert Tabur. tom. 3. disp. 8. per totam. Sed in istis, & aliis privilegiis communicant aliae Religiones, quae communicationis habent privilegium; cum non sit ratio quae in aliis, & non in istis talis communicatio suffragetur. Lezana tom. 3. verbo Monasteria, n. 41. Sed ad talem reunionem faciendam, nec Episcopi licentia requiritur: quia in primo privilegio expressè excluditur, & in aliis taci è, quando in eis, Praelatis libera, & absoluta facultas ad hoc conceditur: neque consensus, aut beneplacitum Patronorum, qui praedicta Monasteria edificauerunt, aut dotauerunt: quia de his nulla fit mentio in dictis privilegiis, quamvis obligationem imponant, ut constituitur de redditibus Monasterii uniuersali Capellanus, qui exequatur onera à Patronis annexa fundationi; & ut cetera onera Conuentus incorporati, cura

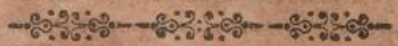
Alia ad id pertinet legia recentiorum.

eam redditibus, & proventibus transferant ad Monasterium, cui ille unitur. Pelliz. tract. 8. c. 7. sect. 2. n. 109.

Bona Monasteriorum monialium, quae de feruntur, fratribus sui Ordinis applicantur.

151. Sed notandum est bona Monasteriorum Monialium, quae omnino destituuntur, applicanda esse Monasteriis Fratrum, quibus dicta Moniales erant subjectae, ut concessit nobis Carmelitis Sixtus IV. in Bulla: *Dum attenda meditatione*, quae est Mare Magnum Ordinis, illis verbis: *Cum aliquando contingat Monasteria Monialium dicti Ordinis Monialibus destitui, adeo, ut de eorum reformatione spes nulla super sit, convenientiusque sit, quod illorum sic destitutorum bona ad ipsos Fratres deveniant, quorum erant cura commissae, quam ad alios, illa, quae sic destituta extant, & destitui contigerit in futurum, cum eorum bonis omnibus, perpetuis usibus Fratrum domibus dicti Ordinis eisdem destituti Monasterii propinquioribus applicamus. Ita ut fratres ipsi possint de illis, & de eorum Monasteriorum structuris, & aedificiis, pro eorum voluntate disponere Proviso, quod illorum Ecclesiae, & Oratoria ad profanos usus non recedantur, sed in illis quandoque Divina officia celebrentur. Hæc ultima clausula est conformis sacris Canonibus, sap. quae semel 19. q. 3. juxta supradicta num. 142. Dictam Sixti IV. Bullam referunt Pellizzar. sup. n. 108. Lezana tom. 1. p. 2. c. 25. n. 48. & tom. 2. c. 19. n. 50. Idem concessisse eundem Sixtum IV. Bulla 33. Prædicatoribus testatur ex illis Frater Joannes à Cruce de privileg. lib. 2. c. 9. dub. 2. concl. 2. ubi addit eundem Sixtum IV. Bulla 14. Minoribus concessisse, bona Monasteriorum Monialium destru-*

torum ipsis subjectarum, licet non sint sui Ordinis, applicanda esse Minoribus Monasterii vicinioris.

PUNCTUM V.

De privilegiis eligendi judicem conservatorem, Regularibus concessis.

152. **C**onservator, ut in presenti accipitur: est judex à Papa delegatus, ad tuendos Regulares ab injuriis illis illatis, & illorum bona, jura, & privilegia defendenda. Dicitur delegatus: quia Conservator ex jure communi non est judex Ordinarius, cum jurisdictioni illi concessa, non competat ratione officii, sed ratione delegationis. Quod intelligendum est, nisi in Bulla conservatoria expressè concedatur, ut Conservator tanquam judex Ordinarius procedat: quod Conservatoribus Religionum, ob earum privilegia competere, infra dicemus. Dicitur à Papa delegatus, vel constitutus: quia solius Summi Pontificis est, hos judices Conservatores instituere, seu ad illos instituendos facultatem præbere: quod nec Nuntius, nec Legatus à latere facere potest. Additur denique: *ad tuendos, &c.* quia hic est finis per se intentus in constitutione Conservatorum; ob idque *defensores* etiam vocantur; Cui enim Religiosi in suis causis cum sæcularibus personis, & aliis extraneis, nullum habeant judicem præter Summum Pontificem, ad quem immediatè recurrere magni

Quid sit Conservator, & ob quã rationem sit concessus?